

10

Barcelona
Top Attractions:
Fundació
Joan Miró

Joan Miró's home

The Fundació Joan Miró is an art centre of key importance. This is because it is the main home to works by the artist, with more than 14,000 exhibits, and because it is the first public institution in Barcelona which sought to specialise in contemporary art. However, the building came about as the result of the drive of private individuals, with the architect Josep Lluís Sert as the main catalyst. The foundation opened to the public on 10th June 1975, but the project took shape during the first major exhibition devoted to Joan Miró organised in 1968 at the old Hospital de la Santa Creu. This was when Sert and other Barcelona dignitaries met in a house on Carrer Consell de Cent to agree on the construction of a permanent museum devoted to Miró's work, a venue that would provide a dynamic centre for contemporary art. Barcelona City Council gifted a prime piece of land on Montjuïc, where Sert undertook to construct the rationalist-style building. Miró is an enduring presence in the city. You can see one of his murals at the airport, a sculpture in the Parc de l'Escorxador and a mosaic entitled *Pla de l'Os* halfway down La Rambla. However, it is the foundation – a stop on the Barcelona Bus Turístic route –, that is his main dwelling, his place. His home.

La Fundació Joan Miró és un centre d'art d'importància cabdal. Ho és perquè és la gran llar de les obres de l'artista, amb més de 14.000 peces, i perquè va ser la primera institució pública de Barcelona amb vocació d'especialitzar-se en l'art contemporani. Però el seu origen respon a l'empenta d'uns particulars, amb l'arquitecte Josep Lluís Sert com a gran catalitzador de la idea. La Fundació es va obrir al públic el 10 de juny del 1975, però tot es va gestar en la primera gran exposició sobre Joan Miró que es va organitzar el 1968 a l'antic Hospital de la Santa Creu. Va ser aleshores quan Sert i d'altres prohoms barcelonins es van reunir en una casa del carrer Consell de Cent per acordar la construcció d'un museu permanent dedicat a l'obra de Miró, un espai que fos alhora un centre ben viu d'art contemporani. I dit i fet. L'Ajuntament de Barcelona va cedir uns terrenys a Montjuïc, en un emplaçament privilegiat, i Sert es va encarregar de construir-hi l'edifici, de caràcter racionalista. Miró és ben present a la ciutat. Es pot veure un mural seu a l'aeroport, una escultura al Parc de l'Escorxador i el mosaic *Pla de l'Os* en plena Rambla. Però la Fundació, on hi té parada el Barcelona Bus Turístic, és el seu gran espai, el seu racó. La seva casa principal.

La Fundación Joan Miró es un centro de arte de capital importancia. Lo es porque es el gran hogar de las obras del artista, con más de 14.000 piezas, y porque fue la primera institución pública de Barcelona con vocación de especializarse en el arte contemporáneo. Pero su origen responde al impulso de unos particulares, con el arquitecto Josep Lluís Sert como gran catalizador de la idea. La Fundación se abrió al público el 10 de junio de 1975, pero todo se gestó en la primera gran exposición sobre Joan Miró que se organizó en 1968 en el antiguo Hospital de la Santa Creu. Fue entonces cuando Sert y otros prohombres barceloneses se reunieron en una casa de la calle Consell de Cent para acordar la construcción de un museo permanente dedicado a la obra de Miró, un espacio que fuera a la vez un centro vivo de arte contemporáneo. Y dicho y hecho. El Ayuntamiento de Barcelona cedió unos terrenos en Montjuïc, en un emplazamiento privilegiado, y Sert se encargó de construir el edificio, de carácter racionalista. Miró está muy presente en la ciudad. Se puede ver un mural suyo en el aeropuerto, una escultura en el parque del Escorxador y el mosaico *Llano del Hueso* en plena Rambla. Pero la Fundación, donde hay una parada del Barcelona Bus Turístic, es su gran espacio, su rincón. Su casa principal.

Paintings and secrets

The collection of paintings in the Fundació Joan Miró encompasses 217 works that allow us to follow in every detail the career of the multifaceted Barcelona-born artist. You can find works from his early years in Barcelona and his first contacts with the avant-gardes of the early 20th century. It also looks at the works he created during the time he spent in Paris, with the influences of surrealism and the wars that shook the old continent, a less-well-known period in the artist's career, which attracts visitors' attention, like a little treasure waiting to be discovered. This leads us to the period when Miró was able to formulate and develop his own particular style which has made him unique throughout the world. Highlights of the collection include the vast canvas *The Smile of a Tear*, which, like most of the work on display, dates from the later period in Miró's life, and was donated by the artist. Among its secrets, the foundation has a small collection of contemporary art, with works by Tàpies and other exponents of the genre.

La col·lecció de pintures de la Fundació Joan Miró abasta 217 obres que permeten resseguir amb tot detall la trajectòria del polifacètic artista barceloní. Hi poden trobar peces de l'època de formació a Barcelona i dels primers contactes amb les avantguardes de principis del segle xx. També s'ofereix un repàs a les creacions resultants de la seva estada a París, amb les influències del surrealisme i de les guerres que van sacsejar el vell continent, un període menys conegut de l'artista, però que acostuma a captar molt l'atenció dels visitants, com un petit tresor a descobrir. I així s'arriba a l'època en què Miró va ser capaç de formular i desenvolupar un estil propi, singular, que l'ha fet únic arreu del món. Hi destaca, per exemple, l'obra de gran format *El somriure d'una llàgrima*. És, precisament, d'aquest darrer període creatiu que hi ha més volum de peces representades al museu. El propi autor en va fer donació. La Fundació, entre els seus secrets, guarda una petita col·lecció d'art contemporani, amb obres de Tàpies i d'altres dels seus exponents.

La colección de pinturas de la Fundación Joan Miró alcanza 217 obras que permiten reseguir con todo detalle la trayectoria del polifacético artista barcelonés. Se pueden encontrar piezas de la época de formación en Barcelona y de los primeros contactos con las vanguardias de principios del siglo xx. También se ofrece un repaso a las creaciones resultantes de su estancia en París, con las influencias del surrealismo y de las guerras que sacudieron el viejo continente, un periodo menos conocido del artista, pero que acostumbra a captar mucho la atención de los visitantes, como un pequeño tesoro a descubrir. Y así se llega a la época en qué Miró fue capaz de formular y desarrollar un estilo propio, singular, que lo ha hecho único en cualquier parte del mundo. Destaca, por ejemplo, la obra de gran formato *La sonrisa de una lágrima*. Es, precisamente, de este último periodo creativo del que hay más volumen de piezas representadas en el museo. Una donación del propio autor. La Fundación, entre sus secretos, guarda una pequeña colección de arte contemporáneo, con obras de Tàpies y de otros de sus exponentes.

Paintings: *The Smile of a Tear* and *The lark's wing ringed in the blue of gold meets the heart of the poppy asleep on the field studded with diamonds*

At 45 Rue Blomet

Joan Miró was not immune to fashion in his youth. Following in the wake of other Catalan and Spanish artists, in 1920 he made his first trip to Paris. It was here that he established his first studio at number 45 Rue Blomet, next door to the painter Masson. The bohemian atmosphere of the French capital, where young poets and writers flocked, led him to abandon realism and make forays into the world of the imaginary. Intoxicated by his conversations with other artists and influenced by his reading of Apollinaire, Jarry, Lautréamont and Rimbaud, Miró left the fine arts behind and moved towards surrealism. The creative result of this turbulent period can be seen in the Joan Prats Gallery at the Fundació Joan Miró. Although this isn't the best-known period in the Catalan artist's career, it is extremely interesting because it comes from the stage prior to the creative crisis he suffered and led him to work with new means of expression, including collage and assemblage. Highlights from this period include *The Bottle of Wine* (1924), which is a fine example of his surrealist adventure.

Joan Prats Gallery at the Fundació Joan Miró

Joan Miró no va viure aliè a les modes en la seva joventut. Seguint l'estela d'altres artistes catalans i espanyols, el 1920 va fer el seu primer viatge cap a París. Allà va tenir el primer taller al número 45 de la rue Blomet, al costat del pintor Masson. L'ambient bohemí de la capital francesa, inundada de joves poetes i escriptors, va arrossegar-lo a abandonar el realisme i entrar en el camp de l'imaginari. Embriagat per les converses amb els altres artistes i influït per la lectura d'Apollinaire, Jarry, Lautréamont i Rimbaud, Miró va apostar per depassar el fet plàstic i apropar-se al surrealisme. És, precisament, el resultat creatiu d'aquesta època convulsiva el que es pot veure a la Sala Joan Prats de la Fundació Joan Miró. Potser no és el període artístic més conegut de l'artista català, però sí que és molt interessant, ja que va marcar el pas previ a la crisi pictòrica que va patir i que el va dur a treballar amb nous mitjans d'expressió, com el *collage* i l'*assemblatge* d'objectes. D'aquell temps destaca l'obra *L'ampolla de vi* (1924), com a gran exponent de la seva aventura surrealista.

Joan Miró no vivió ajeno a las modas en su juventud. Siguiendo la estela de otros artistas catalanes y españoles, en 1920 hizo su primer viaje a París. Allí tuvo el primer taller en el número 45 de la rue Blomet, junto al pintor Masson. El ambiente bohemio de la capital francesa, inundada de jóvenes poetas y escritores, le arrastraron a abandonar el realismo y a entrar en el campo del imaginario. Embriagado por las conversaciones con otros artistas e influido por la lectura de Apollinaire, Jarry, Lautréamont y Rimbaud, Miró apostó por rebasar el hecho plástico y acercarse al surrealismo. Es, precisamente, el resultado creativo de esta convulsiva época el que se puede ver en la Sala Joan Prats de la Fundación Joan Miró. Quizás no es el periodo artístico más conocido del artista catalán, pero sí es muy interesante, puesto que marcó el paso previo a la crisis pictórica que sufrió y que lo llevó a trabajar con nuevos medios de expresión, como el *collage* y el *ensamblaje* de objetos. De aquel tiempo destaca la obra *La botella de vino* (1924), como gran exponente de su aventura surrealista.

A multidisciplinary artist

Joan Miró was a complete artist, who cultivated several disciplines. The 178 sculptures (he produced them by assembling pieces rather than dismantling them), nine textile hangings, four ceramic pieces, nearly all his prints and posters and some 8,000 drawings are proof of this. The gallery exhibiting works on paper, showcases a large collection of works on paper. The space is subtly lit which helps preserve the work and invites us to view them at our leisure. This valuable and broad collection encompasses the artist's life. The ceramics and sculptures, just like the paintings, give us a glimpse of Miró's development. They materials used range from clay to bronze, his favourite material. By the 1960s he had already introduced his characteristic colour to his sculptures, which allowed him to produce monumental work in public spaces. Miró was very interested in everyday objects, and this is clearly shown in his works. His tapestries (an outstanding example is the *Foundation Tapestry*) combine traditional and experimental materials. Visitors can also discover Miró's work as a poster artist, essayist and illustrator, which makes up a festival of multidisciplinary art.

Joan Miró va ser un artista total, que va conrear diverses disciplines. Prova d'això són les 178 escultures (les elaborava mitjançant l'assemblatge de peces i no pel mètode del buidatge), nou peces tèxtils, quatre ceràmiques, gairebé tota l'obra gràfica i prop de 8.000 dibuixos. La sala d'obra damunt paper, acull una gran col·lecció de peces sobre paper en un ambient de lleugera penombra que en facilita la conservació i convida a la contemplació reposada. Aquest valuós i ampli fons abasta tota la vida de l'autor. Pel que fa a la ceràmica i l'escultura, com passa amb la pintura, es copsa l'evolució de l'artista, que passa de l'argila al bronze, el seu material preferit. Ja als anys seixanta, va introduir-hi el color, molt característic en les seves creacions i que li va permetre intervenir en l'espai públic amb peces més monumentals. Miró tenia un gran interès pels objectes quotidians, cosa que va deixar ben palesa. És en els tapissos (sobresurt el *Tapís de la Fundació*) on combina la tècnica i els materials més tradicionals amb els experimentals. El visitant també pot descobrir-hi el Miró cartellista, l'assagista o l'il·lustrador, configurant així una festa de l'art multidisciplinar.

Joan Miró fue un artista total, que cultivó varias disciplinas. Prueba de ello son las 178 esculturas (las elaboraba mediante el ensamblaje de piezas y no por el método del vaciado), nueve piezas textiles, cuatro cerámicas, casi toda la obra gráfica y cerca de 8.000 dibujos. La sala de obra sobre papel, acoge una gran colección de piezas sobre papel en un ambiente de ligera penumbra que facilita la conservación e invita a la contemplación reposada. Este valioso y amplio fondo abarca toda la vida del autor. Con respecto a la cerámica y la escultura, como pasa con la pintura, se capta la evolución del artista, que pasa de la arcilla al bronce, su material preferido. Ya en los años sesenta, introdujo el color, muy característico en sus creaciones y que le permitió intervenir en el espacio público con piezas más monumentales. Miró tenía un gran interés por los objetos cotidianos, cosa que dejó bien patente. Es en los tapices (destaca el *Tapiz de la Fundación*) donde combina la técnica y los materiales más tradicionales con los experimentales. El visitante también puede descubrir al Miró cartelista, el ensayista o el ilustrador, configurando así una *fiesta* del arte multidisciplinar.

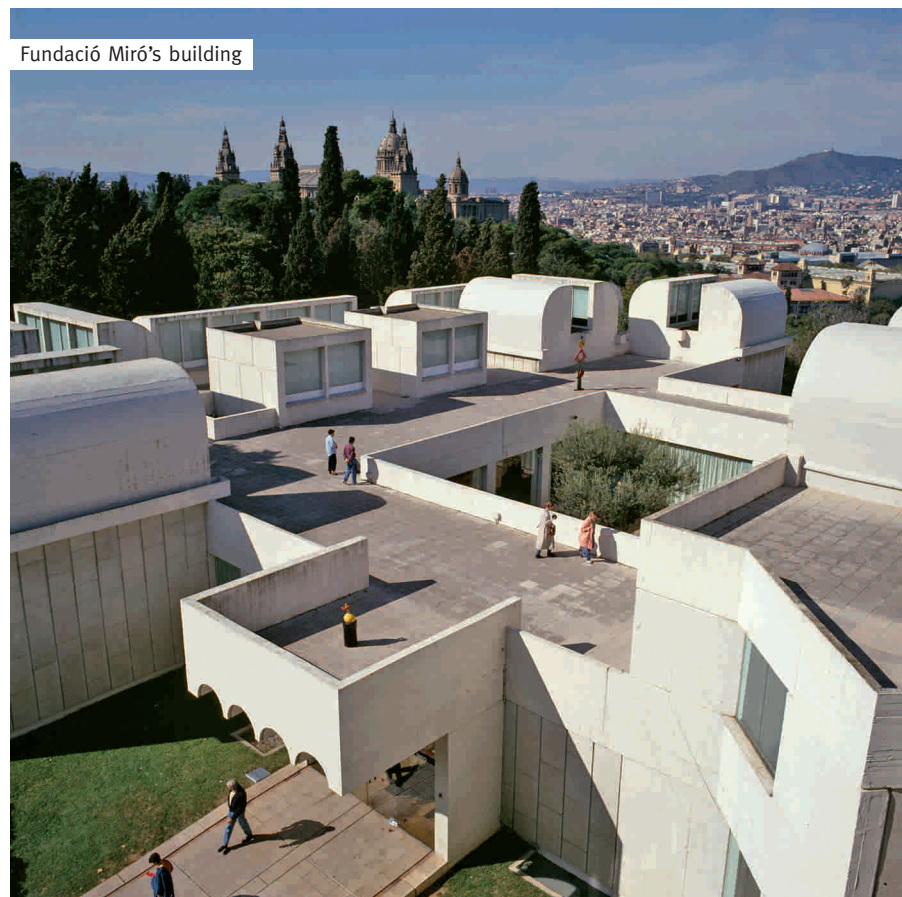
Lovers playing with almond blossoms

Sun bird

The building: a work of art in its own right

The architect Josep Lluís Sert was a driving force behind the foundation that now houses much of Miró's work. Indeed, the building proved to be his greatest tribute to the artist. However, his contribution didn't end there, because he endowed Miró with a building that is a fine example of rationalist art and is so widely appreciated that it has become a must-see attraction for visitors. The foundation organises eight temporary exhibitions a year on average, and they receive almost one million visitors. This is why it should come as no surprise that Sert's building has set the benchmark for artistic and functional architecture. It is an open structure, which blends in seamlessly with its natural setting and achieves a perfect balance between architecture and landscape. It is laid out in different sections around a central courtyard, which hosts concerts of contemporary music in summer and is planted with olive trees and carob trees (Miró carried a carob pod in his pocket to connect himself with the land). The building is an oasis of calm and tranquillity, standing on a terrace on Montjuïc Hill that boasts spectacular views of Barcelona. Sert and his follower Jaume Freixa have left their imprint on this building devoted to Mediterranean culture.

El millor homenatge que l'arquitecte Josep Lluís Sert va poder fer a Joan Miró va ser impulsar el museu que avui dia recull gran part de la seva obra. Però, la seva contribució no es va quedar aquí, sinó que també li va regalar un edifici, exemple de l'art racionalista, que és tant valorat internacionalment que, per a moltes persones, és visita obligada. La Fundació organitza vuit exposicions temporals l'any de mitjana i rep prop d'un milió de visitants cada exercici. Amb aquesta gran activitat no és d'estranyar que l'edifici dissenyat per Sert s'hagi erigit en tota una atracció pel seu valor artístic i funcional. Es tracta d'una estructura oberta, en perfecta comunió amb la natura, que aconsegueix l'equilibri perfecte entre arquitectura i paisatge. Està distribuït en diferents espais entorn a un pati central, on a l'estiu es fan concerts de música contemporània, d'improvisació, i que està habitat per oliveres i garrofers (Miró portava una garrofa a la butxaca per connectar-se amb la terra). A l'edifici es respira pau i calma, projectades en una terrassa mirador que, des de la muntanya de Montjuïc, ofereix unes espectaculars vistes de Barcelona. I és que Sert –i el seu deixeble Jaume Freixa– ha deixat la seva marca a l'edifici de la cultura mediterrània.

El mejor homenaje que el arquitecto Josep Lluís Sert pudo hacer a Joan Miró fue impulsar el museo que hoy en día recoge gran parte de su obra. Pero, su contribución no se quedó aquí, sino que también le regaló un edificio, ejemplo del arte racionalista, tan valorado internacionalmente que, para muchas personas, es visita obligada. La Fundación organiza ocho exposiciones temporales al año por término medio y recibe cerca de un millón de visitantes cada ejercicio. Con esta gran actividad no es de extrañar que el edificio diseñado por Sert se haya erigido en toda una atracción por su valor artístico y funcional. Se trata de una estructura abierta, en perfecta comunió con la naturaleza, que consigue el equilibrio perfecto entre arquitectura y paisaje. Está distribuido en diferentes espacios en torno a un patio central, donde en verano se hacen conciertos de música contemporánea, de improvisación, y que está habitado por olivos y algarrobos (Miró llevaba una algarroba en el bolsillo para conectarse con la tierra). En el edificio se respira paz y calma, proyectadas en una terraza mirador que, desde la montaña de Montjuïc, ofrece unas espectaculares vistas de Barcelona. Y es que Sert –y su discípulo Jaume Freixa– ha dejado su marca en el edificio de la cultura mediterránea.

The personal library

The foundation doesn't just provide an insight into Joan Miró's work. It also gives you the opportunity to see the hundreds of documents he wrote. In 1975, the artist donated a large selection of books to the foundation's library, which has also been expanded with another collection bestowed by his family. There are 1,700 volumes which can be consulted by the general public and researchers. There is a section that can only be viewed on request, which contains gems including books inscribed by André Breton and Tristan Tzara.

A Joan Miró no només se'l pot conèixer a través de la seva obra, sinó mitjançant els centenars de documents que va deixar escrits. El 1975, l'artista ja va donar una àmplia col·lecció bibliogràfica a la biblioteca de la Fundació, que ha estat ampliada amb un altre fons cedit en dipòsit per la seva família. En total, 1.700 volums a l'abast del públic i els investigadors. Hi ha un espai reservat, que només es pot visitar sota petició, que guarda joies com llibres dedicats per André Breton i Tristan Tzara.

A Joan Miró no sólo se le puede conocer a través de su obra, sino mediante los centenares de documentos que dejó escritos. En 1975, el artista ya dio una amplia colección bibliográfica a la biblioteca de la Fundación, que ha sido ampliada con otro fondo cedido en depósito por su familia. En total, 1.700 volúmenes al alcance del público y los investigadores. Hay un espacio reservado, que sólo se puede visitar bajo petición, que guarda joyas como libros dedicados por André Breton y Tristan Tzara.

Connected to the world

The Fundació Joan Miró offers the latest technological breakthroughs to reach every corner of the world in the fastest, most attractive and efficient way. The internet has enabled many people from the US, Asia and South America to view Miró's works. The foundation uses the latest Web 2.0 applications to maintain its presence on Facebook, MySpace and other social networking platforms. This ensures it remains true to the founding spirit to create a museum that would remain dynamic and alive.

La Fundació Joan Miró incorpora els principals avantatges en noves tecnologies per arribar a tots els racons del món de la forma més ràpida, atractiva i eficaç. A través d'Internet, molts nord-americans, asiàtics i sud-americans, entre d'altres, han entrat en contacte amb el fons d'obres de Miró. La Fundació està a l'última en el tractament 2.0 de la informació, mantenint presència en el facebook, myspace i d'altres plataformes de xarxes socials. I és que l'esperit originari de crear un museu que sempre es mantingués viu ha arribat intacte fins a l'actualitat.

La Fundación Joan Miró incorpora las principales ventajas en nuevas tecnologías para llegar a todos los rincones del mundo de la forma más rápida, atractiva y eficaz. A través de Internet, muchos norteamericanos, asiáticos y sudamericanos, entre otros, han entrado en contacto con el fondo de obras de Miró. La Fundación está a la última en el tratamiento 2.0 de la información, y mantiene presencia en facebook, myspace y otras plataformas de redes sociales. Y es que el espíritu originario de crear un museo que siempre se mantuviera vivo ha llegado intacto hasta la actualidad.

Even the most ultimate art

The Fundació Joan Miró is firmly committed to artistic experimentation. One of its guiding principles is to open doors to contemporary art, making it a true receptacle of the boldest and most innovative ideas on the world art scene. Espai 13, in the basement of the building, is proof of this. The space is dedicated to alternative, conceptual art. It hosts temporary exhibitions, organised by independent curators, which invite visitors to reflect and foster debate.

La Fundació Joan Miró està plenament consagrada a l'experimentació artística. Un dels seus preceptes és obrir les seves portes a les creacions més contemporànies, convertint-se així en una autèntica receptora de les idees més agosarades i innovadores del panorama artístic internacional. Prova d'això és l'Espai 13, situat al soterrani de l'edifici. Es tracta d'una zona íntegrament dedicada a l'art més alternatiu i conceptual. Aquí s'apleguen temporalment exposicions, organitzades per comissaris independents, que estan cridades a convidar a la reflexió i a generar debat entre els visitants.

La Fundación Joan Miró está plenamente consagrada a la experimentación artística. Uno de sus preceptos es abrir sus puertas a las creaciones más contemporáneas, convirtiéndose así en una auténtica receptora de las ideas más atrevidas e innovadoras del panorama artístico internacional. Prueba de ello es el Espai 13, situado en el sótano del edificio. Se trata de una zona íntegramente dedicada al arte más alternativo y conceptual. Aquí se reúnen temporalmente exposiciones, organizadas por comisarios independientes, que están llamadas a invitar a la reflexión y a generar debate entre los visitantes.

'Art' in the restaurant too

The Fundació Joan Miró, in the natural setting of Montjuïc, is an idyllic spot to come into contact with a broad spectrum of art, and it also offers you the possibility to savour the most artistic gastronomy. The museum restaurant, with its sunny terrace, serves Mediterranean fusion cuisine with a North African and Asian twist. The menu is illustrated with Miró's work *The Table*, which extends an invitation to enjoy the culinary arts with all your senses.

Si la Fundació Joan Miró, enclavada en el paratge natural de Montjuïc, és un indret idíl·lic per entrar en contacte amb l'art en les seves múltiples manifestacions, també ho és per assaborir la gastronomia més artística. El restaurant del museu, que ofereix la possibilitat també de gaudir del pati a plena llum del sol, és un exemple de cuina mediterrània fusionada amb aromes i ingredients nord-africans i asiàtics. La carta està il·lustrada amb l'obra *La taula*, de Miró, com si fos una invitació a gaudir de l'art culinari posant-hi tots els sentits.

Si la Fundación Joan Miró, enclavada en el paraje natural de Montjuïc, es un lugar idílico para entrar en contacto con el arte en sus múltiples manifestaciones, también lo es para saborear la gastronomía más artística. El restaurante del museo, que ofrece la posibilidad también de disfrutar del patio a plena luz del sol, es un ejemplo de cocina mediterránea fusionada con aromas e ingredientes norteafricanos y asiáticos. La carta está ilustrada con la obra *La mesa*, de Miró, como si fuera una invitación a disfrutar del arte culinario poniendo todos los sentidos.

Moon, sun and a star. Fundació Joan Miró